

ВЕЗЕ И СПОЈЕВИ МАШИНСКИХ ЕЛЕМЕНАТА

2 ВЕЗЕ И СПОЈЕВИ МАШИНСКИХ ЕЛЕМЕНАТА

Машински делови, склопови и групе, који улазе у састав једне машине, повезивани су међусобно у зависности од функције, елементима за везу. Основни задатак сваке везе машинских делова је преношење оптерећења са једног дела на други под условом да чврстоћа везе одговара чврстоћи делова који се везују. Осим овог општег услова, од везе машинских делова захтева се често и низ допунских услова: потребна покретљивост или непокретљивост, крутост или еластичност, раздвојивост или нераздвојивост, херметичност и др.

2.0 ВЕЗЕ МАШИНСКИХ ДЕЛОВА ПОСРЕДСТВОМ НАВОЈА

Параметри навоја су завојница (навојак), завојна површина (хеликоид) и угао успона навоја φ. Пресек навоја аксијалном равни дефинише профил навоја чији су параметри: d - називни пречник, P - корак, d₃ - пречник језгра навоја, α- угао профила и h- дубина навоја.

Навојни џар

Спој једног спољашњег и једног унутрашњег навоја машинског елемента чини навојни пар. Спој се остварује ако навоји имају исти теоријски профил, исти називни пречник, средњи пречник и корак.

Код једноструког навоја ход навоја једнак је кораку (L = P) а код вишеструког навоја L= $z \cdot P$,(z је број навојака).

Дужина ношења навоја l_n је аксијално растојање између крајњих тачака додира у навојном пару ($l_n = z_n \cdot P$, где је z_n број навојака на дужини ношења навојног споја).

Дубина ношења је растојање између крајњих тачака навојног пара мерена у радијалном правцу $H_1 = (d - D_1) / 2$.

Навојни пар може бити непокретан навојни спој, односно *навојна веза* и покретан навојни спој, односно *навојни џреносник*.

2.1 ЗАВРТАЊСКЕ ВЕЗЕ

Завртањска веза представља навојни спој остварен посредством завртња и навртке. Изузетно, навртка може да изостане ако се унутрашњи навој изради у једном од делова који се спајају. Завртањску везу, према томе, чине спојени делови, завртањ, навртка и елементи за осигурање или заптивање.

Завојно кретање једног елемента у односу на други елемент се користи само у току остваривања везе. Након остваривања везе, на везу делује оптерећење, што је основна разлика у односу на навојни преносник.

Подела завршањских веза

Завртањска веза се мора разматрати као целина састављена од завртња, навртке и делова који се спајају. Приликом остваривања завртањске везе, завртњи нису оптерећени радном силом. Након остваривања завртањске везе на везу делује радно оптерећење.

Разликујемо:

-уздужно ойшерећене завршањске везе код којих радна сила делује у правцу осе завртња, тј. у правцу нормале на додирну раван везаних делова,

-*ū*о*ū*речно о*ūū*ерећена завр*ш*ањска веза код које радна сила делује нормално на правац осе завртња, тј. у додирној равни везаних делова.

Осигурање завршањске везе

Код завртањских веза искључује се могућност спонтаног развртања. Сви навоји који се употребљавају за навојну везу имају особину самокочења.

Осигурање навојне везе се изводи ради спречавања лабављења везе и одвртања навртке или завртња.

Консшрукцијска извођења

$\begin{array}{c} \hline \\ a \\ a \\ b \\ c \\ c$	Повећањем дужине ношења m a,b) савијање лима c) провлачење, d,e) са лимом за појачање f, g, h) чауром, i) проширењем на одливку.
a) b) c) d)	 Посебне мере за ојачање унутрашњег навоја: а) утапање у пластику или лив, b) закована навртка, c) навртка постављена у део од пластике или керамике, d) постављање између два танка лима.
	Ливене површине налегања за завртње и навртка а) цилиндрично упуштање, b) испуст при ливењу који треба да се накнадно обради
	 Непосредни завртањски спојеви а) код делова облика чивије, b) код завртњева који су и конструктивни део, 1 кућиште, 2 завртањ, 3 плоча.
	Завртањски спојеви код вратила а) без подешавања, b) са аксијалним подешавањем, c) са обртним подешавањем.
	Завртањски спојеви код елек- тричних проводника: а) савијене ушице, b) папучица за кабл, c) једноставан завртањски спој код металних делова, d) код керамичких делова, e, f) са еластичним уметком, i) са еластичним прстеном, j) прикључак са шапицом.

	 Изоловани завртањски спојеви а) изолована осовиница, b) спој контактних опруга код уређаја за телекомуникацију, с) изоловани спој код прикљу- чака, d) контактне опруге без цеви за изолацију са два завртња, е) контактне опруге без цеви за изолацију са једним завртњем 	
a) b) c) c) c) c) c) c) c) c) c) c	 Заптивни завртањски спојеви: а) са посебним шестоугаоним завртњем, b) са слепом навртком, c, d) код спојева цеви и прирубница помоћу насадне навртке, e, f) код стаклене плоче. 	2
	 Завртањски спојеви дрвених де лова: а) спој на ивици, b) спој дуж влакна. c) завртањски спојеви металних и дрвених делова: d) са металном чауром, е) са металном плочом. 	
	 Завртањски спојеви код по- клопца са осигурањем од испа- дања завртња: а) са чивијом или подлошком, b) помоћу еластичне подлошке, c) помоћу завртка са мањим пречником врата, d) помоћу деформисања краја завртња. 	
	Поништавање зазора у навоју по- моћу једностраног дејства опру- ге. Диференцијални навојни пре- носник: 1. постоље, 2. део који се окреће, 3. цев (тубус).	
a b b	 Завртањски спој код цеви а) код глатког спољашњег пречника; b) код глатког унутрашњег пречника, 1 цев, 2 цев. 	

Машеријал за израду навојних делова

Материјал за израду завртњева и навртки је конструктивни челик и челик за побољпање одговарајућих карактеристика које треба да обезбеди произвођач. Према **ISO898**, односно **EN20898**, ознаке материјала за израду завртњева састоје се од два броја међусобно одвојена тачком. На пример, класа чврстоће 5.6 материјала за израду завртњева. Први број помножен са 100 је показатељ чврстоће и показује затезну чврстоћу материјала $R_m=5 \cdot 100=500 (N/mm^2)$. Други број је показатељ границе течења материјала и представља десетоструки производ првог и другог броја, нпр. $10 \cdot 5 \cdot 6 = 300 = R_{p0.2}(N/mm^2)$.

Ознака материјала за израду завртњева од нерђајућег челика и челика отпорног на киселине састоји се од слова и три бројна знака. Словна ознака показује А-аустенитни, М-мартензитни и F-феритни челик. Први број означава тип легуре а друга два броја помножени са 10 дају затезну чврстоћу. На пример: A2 -70, $R_m = 70 \cdot 10 = 700$ (N/mm²).

За израду завртњева и навртки може бити употребљена и легура бакар-цинк (CU = CuZn37) или алуминијумова легура (AL4=AlCuMg1) и термопластични материјали.

Ознака материјала за израду навртке може бити:

-један број, на пример 5 (навртке за завртњеве чија је висина m \geq 0,8d и отвором кључа s \geq 1,45d, број помножен са 100 даје затезну чвстоћу R_m = 5 · 100 = 500(N/mm²),

-истом броју додаје се испред нула 05 (навртке за завртњеве m=0,5d÷0,8d. Затезна чврстоћа се добија, $R_m = 5 \cdot 100 = 500(N/mm^2)$,

-бројем и словима Н, 11Н, 14Н, 17Н и 22Н (навртке за завртњеве без гарантоване носивости. Бројчани симбол је десети део тврдоће материјала по Викерсу.

Материјал завртња и навртки			Опитни завртањ са навртком M12*				Фактор утицаја						
Озн тер	ака ма- ријала	σ.,	σ	τ	Резан н	авој	Ваљан на	авој		квалитета	алитета обраде ξ_2 Најприб жнији од		
на- вртке	завр- тња	Rm (N/mm ²)	Re _H , Rp (N/mm ²)	(N/mm ²)	$\sigma_{\rm A}$ (N/mm ²)	ېت	σ_A (N/mm ²)	ξŗ	β_{ko}	средња обрада	груба обрада	варајући ма- теријал	η/к
04,11 H	4,6 4,8	400	240 320	150 200	45 4050	1,1	55 5060	1,2	3	0,95	0,85	Č0370	0,4
05.14	5,6		300	200	45		70			0.07	0.05	Č0545	
Н	5,8	500	400	250	4050	1,1	6575	1,2	3,5	0,95	0,85	Č1330	0,5
	6,6		360	240	45		80					Č0645	
17H	6,8	600	480	300	4555	1,1	7585	1,3	3,9	0,92	0,82	Č1430	0,58
	6,9	222	540	340	7 0 60				1.0	0.00	0.00	C1530	0.77
8	8,8	800	640	390	5060	1,1	90105	1,4	4,8	0,90	0,80	C1730	0,75
10	10,9	1000	900	540	5565	1,05	115125	-	5,2	0,85	0,75	Č4130	0,85
12	12,9	1200	1080	600	6575	1,05	145155	-	5,5	0,80	0,70	Č4732	0,9
14	14,9	1400	1260	750	7080	1	165175	-	6	0,80	0,70	Č5431	ч1
Спољни пречник навоја d y (mm)		6	8	12	30		60		100		≥150		
٤	3	атезање		1,3	1,1	1	0,92		0,85	5	0,77	1	0,75
51		увијање		1,3	1,1	1	0,9		0,8		0,7		0,6

- ξ₃ =1,1...1,2 - за навојне делове који су после израде у хладном стању гњечени ваљцима у корену навоја;
 - ξ₄ = 1,1 - за галвански заштићене навојне делове;

*- опитни завртањ са навртком M12 (завртањ затегнут, навртка притиснута), са фином површинском обрадом навоја (ξ₂ =1); навој се ваља у хладном стању, а после израде завртањ се не сме загревати до тачке отпуштања или жарења.

 У недостатку експерименталних података о ефективном фактору концентрације напона β_κ он се може израчунати на основу геометријског α_κ и степена осетљивости материјала на концентрацију напона τ/к, помоћу обрасца

 $\beta_k = (\alpha_k - 1) \cdot \tau / k + 1.$

Ознака	Јединица мере	Назив и вредност	
d	(mm)	називни пречник завртња	
d ₃	(mm)	пречник језгра завртња	
A ₃	(mm ²)	потребан попречни пресек завртња оптерећен трајном силом $A_3 \ge F/\sigma_{zdoz}$	
F	(N)	сила	
σ_{zdoz}	(N/mm ²)	дозвољени напон од затезања (σ_{pdoz} - од притиска) $\sigma_{doz} = R_e / S$	2
S	-	S = 1,25, степен сигурности за остале случајеве S = 1,5, завртањске везе се изводе под оптерећењем	
σ_{a}	(N/mm ²)	амплитудни напон $\sigma_a = F_a / A_3 \le \sigma_A$	
$\boldsymbol{\sigma}_A$	(N/mm ²)	амплитудна динамичка издржљивост	
Fa	(N)	амплитудна сила $F_a = (F_{max} - F_{min})/2$	
τ	(N/mm ²)	смицајни напон у навојцима завртња $\tau = F/\pi \cdot d_3 \cdot P$	
р	(N/mm ²)	површински притисак између додирних површина навојног споја p = F/A _{uk}	
A_{uk}	(mm ²)	укупна носећа површина навојног споја $A_{uk} = Z_n \cdot A_n$	
Z_n	-	број навојака у навојном споју дужине $l_n : Z_n = l_n / P$	
A _n	(mm ²)	носећа површина једног навојка $A_n = d_2 \cdot \pi \cdot H_1$	
l _n	(mm)	дужина навојног споја	1
H_1	(mm)	дубина ношења навојног споја	1
Р	(mm)	корак навоја	1
c _z	-	крутост завртња $\frac{1}{c_z} = \frac{1}{E_z} \Sigma(l_i / A_i)$	
E _z	(N/mm ²)	модул еластичности материјала завртња	1
$l_{\rm i}$	(mm)	дужина сегмента завртња	1
A _i	(mm ²)	површина сегмента завртња]

Табела 2.1 ЗАВРТАЊСКА ВЕЗА

Ознака	Јединица мере	Назив и вредност
c _b	-	крутост спојених делова
[F]	(N)	критична радна сила
F _{DZ}	(N)	динамичка сила у завртњу услед критичне радне силе $F_{DZ} = \phi' \cdot [F]$
Fs	(N)	критична сила - сила смицања завртња
τ	(N/mm ²)	тангентни напон од смицања $\tau = F_S / i \cdot A$
i		број пресека завртња изложених смицању
А	(mm ²)	попречни пресек стабла завртња: $A = \pi \cdot d^2 / 4$
ξr	-	фактор неравномерног оптерећења
τ_r	(N/mm ²)	граница течења $ au_{\rm T} = 0.8 \cdot R_{\rm e}$
S _τ	-	степен сигурности услед смицања: S $_{\tau}$ = 1,5 ÷ 2
Sp	-	степен сигурности против напона на додирним површинама: $$\rm S_p \geq 2$$
F _D	(N)	сила на додирним површинама: $F_D = S_\mu \cdot F_{S1} / i \cdot \mu$
S_{μ}	-	степен сигурности против клизања
μ	-	коефицијент трења
F _p	(N)	сила предходног притезања: $F_p = \xi_p (F_b + \Delta F_p) = (1,5 \div 2) F_b$
ξ_p	-	фактор притезања
T _p	(Nm)	момент притезања
ρ_n	-	угао трења $\rho_n = \operatorname{arctg}\mu_n$, $\mu_n = \operatorname{tg}\rho_n$
S	-	степен сигурности: $S = \frac{R_e}{\sigma_i}; S = \frac{\tau_T}{\tau}; S = \frac{p_t}{p};$
		$\tau_{\rm T} = 0.8 {\rm K}_{\rm e}; \ {\rm p}_{\rm t} = 1.2 {\rm K}_{\rm e}$
F _r	(N)	тањске везе: $F_r = \frac{F_R}{z}$
F _{S1}	(N)	оптерећење завртња попречно оптерећене групне завртањске везе: $F_{S} = \frac{F_{SR}}{z} \cdot \xi_{r}; F_{S1} = \frac{2T}{z \cdot D} \cdot \xi_{r}$

Табела 2.1 Наставак табеле

Тест	2.1
------	-----

Бр.	Навојни спој	Да	He]
1.	Завојна површина или хеликоид је просторна површина ко- ју образује полуправа при завојном кретању око непомичне осе.			
2.	Навој може бити леви и десни на спољашњој и унутрашњој површини.			
3.	Угао успона навоја је $tg\phi = L/d_2 \cdot \pi$.			
4.	Профил навоја се добија попречним пресеком равни и завртња.			
5.	Угао профила је угао између бочних линија профила навоја.			2
6.	Код једностепеног навоја ход навоја једнак је кораку навоја.			
7.	Дужина ношења навоја једнака је производу из броја навојака и корака.			
8.	Подела профила навоја извршена је према пречнику.			
9.	Метрички ISO - навој је ознаке M x d x P.			
10.	Да ли се врши осигурање везе ако је $\phi < \rho_n$?			
11.	Да ли се увек врши осигурање завртањске везе против одвртања?			
12.	Да ли први навојак преузима 34% укупног оптерећења?			
13.	Цевни навој је ознаке R2".			
14.	Заптивни навојни спој чини конусни спољни навој (1:16) и цилиндрични унутрашњи навој.			
15.	Навртка за завртњеве потпуне носивости је висине m = 0,8d.			
16.	Код подешених завртњева пречник отвора је већи од пречника завртњева.			
17.	Трапезни навој употребљава се за покретне навојне спојеве, а за јаке ударе обли навој.			
18.	Коси навој се употребљава за јака оптерећења у једном правцу.			
19.	Према ISO 898 ознака материјала за израду завртњева састоји се од два броја међусобно одвојена тачком, нпр. 5.6.			
20.	Ознака толеранције навоја је M20 x 1,5 4H/3h.			
21.	Групну завртањску везу је боље извести са већим бројем завртњева мањег пречника него обрнуто.]

РАЧУНСКИ ПРИМЕРИ

Задашак 2.1.1 Завртањ са ушицом према DIN-у 444 треба при монтажним

реба при монтажним радовима да носи статичко оптерећење F=28(kN). Препоручују се следеће величине завртња класе чврстоће 5.8: M8, M12, M16, M20 и M24. Који се завртањ може изабрати да веза буде

двоструко сигурна?

Решење:

Веза је без претходног притезања. Нормални напон услед аксијалне подужне статичке силе треба да је мањи од довољеног:

$$\sigma = \frac{F}{A_3} \leq \sigma_{zdox}$$

Дозвољени напон затезања има вредност:

$$\sigma_{zdoz} = \frac{[\sigma]}{S} = \frac{R_e}{S} = \frac{420}{2} = 210(N/mm^2)$$

где су: R_e=420(N/mm²) -критични напон за материјал завртња и

S = 2 -степен сигурности.

Потребна површина попречног пресека завртња:

$$A_3 \ge \frac{F}{\sigma_{doz}} \ge \frac{28 \cdot 10^3}{210} \ge 133,333 (mm^2).$$

На основу таблице за метрички ISO- навој површина пресека језгра завртња: M8 је $A_3 = 32,84 \pmod{2}$,

M12 je $A_3 = 76,25 \text{ (mm^2)},$ M16 je $A_3 = 144,1 \text{ (mm^2)},$ M20 je $A_3 = 225,2 \text{ (mm^2)}$

Завртањ М16 задовољава услове задатка. Задашак 2.1.2 Проверити сигурност завртањске везе оптерећене силом F=0,2(kN) претежно статичког карактера. Веза је изведена завртњем JUS M.B1.260.

Материјал за израду завртња је класе чврстоће 4.6.

за везу котура са конструкцијом за једносмерно променљиво оптерећење F=0,5(kN). ^в

Задашак 2.1.4 Завртањска веза изложена је променљивом оптерећењу F=1(kN). Предходним прорачуном изабрати завртањ за везу, а завршним прорачуном проверити сигурност везе.

Задашак 2.1.5 Затега, која се састоји од навртке и завртњева класе чврстоће 4.6, примењује се за затезање и подешавање кочионих трака. Њено осигурање се врши помоћу контра навртке или помоћу жичаног осигурача.

Димензионисати заврњеве затеге за оптерећење од 10(kN) при:

а)статичком оптерећењу, и

б)једносмерном променљивом 0Птерећењу.

Решење:

а) Сшашичко ойшерећење везе

Веза је без преднапрезања. Степен сигурности (S=1,5).

Потребна површина попречног пресека језгра завртња:

$$A_{3} \ge \frac{F}{\sigma_{doz}} \ge \frac{F}{R_{e}/S} \ge \frac{S \cdot F}{R_{e}} \ge \frac{1.5 \cdot 10 \cdot 10^{3}}{190}$$

 $A_{3} \ge 78.947 (mm^{2}).$

Усваја се метрички ISO-навој завртањ ситног корака за завртањ M12x1,5 чија је површина пресека $A_3 = 86 \text{ (mm}^2)$.

б) Једносмерно йроменљиво ойшерећење

Претходни прорачун завртњева за једносмерно динамичко оптерећење врши се са амплитудном силом:

$$F_{a} = \frac{F_{max} - F_{min}}{2} = \frac{F_{max}}{2} = \frac{F}{2},$$

и амплитудом динамичке издржљивости, $\sigma_A = 35(N/mm^2)$. Потребна површина попречног пресека језгра завртња:

$$A_3 \ge \frac{F/2}{\sigma_A} \ge \frac{10000/2}{35} \ge 142,85 (mm^2).$$

 $A_{24} \ge 142,86.$

Усваја се метрички ISO навој крупног корака M16 x 1,5 са површином попречног пресека језгра $A_3=157,5 \text{ (mm}^2)$.

Задашак 2.1.6 Димензионисати наво јни

део куке трапезног навоја носивости G=20(kN) и одредити висину навртке тако да степен сигурности не буде мањи од 5. Материјал за израду навртке Č1430.

Решење:

Завртањска веза је уздужно оптерећена без претходног притезања. Завртањ је оптрећен радном силом.

$$F_z = F_P + F_R = G = 20(kN)$$
, jep je $F_P = 0$.

Нормални радни напон од затезања треба да је мањи од дозвољеног нап-она, $\sigma = G / A_3 \leq \sigma_{doz}$

где је површина пресека језгра навојног дела куке: $A_3 = d_3^2 \cdot \pi/4$.

За материјал завртња Č0545 је граница течења $R_e = 300(N/mm^2)$. Дозвољени напон:

$$\sigma_{\rm doz} = \frac{\sigma_{\rm v}}{\rm S} = \frac{R_{\rm e}}{\rm 5} = 60 \,(\rm N/\,mm^2).$$

Пречник језгра навојног дела куке има вредност:

$$d_{3} \ge \sqrt{\frac{4G}{\pi \cdot \sigma_{doz}}}$$
$$d_{3} \ge \sqrt{\frac{4 \cdot 20000}{\pi \cdot 60}} \ge 20,601(mm)$$

На основу израчунате вредности за пречн-ик језгра навоја бира се прва већа стандардна вредност за d₃=22,5(mm) којој одговара:

Tr28x5 ca

 $A_3 = 398 (mm^2); d_2 = 25,5 (mm)$ и $H_1 = 2,5 (mm)$ Провера степена сигурности у односу на затезање:

$$S = \frac{R_e}{\sigma} = \frac{R_e}{G/A_3} = \frac{300}{50,251} = 5,97 > 5$$

Висина навртке одређује се из услова да средњи површински притисак на додирним површинама бокова навоја завртња и навртке не буде већи од р_{doz}.

$$p = \frac{F}{A_{uk}} = \frac{F}{z_n \cdot A_n} \le p_{doz}$$

где су: F-оптерећење једног навојка

А_n-носеће површине једног навојка,

$$A_n \approx \pi \cdot d_2 \cdot H_1$$

- d₂-средњи пречник трапезног навоја.
- -дубина ношења навојног H_1 споја.